Kāpt kalnā

Madonas dekanāta – Alūksnes, Cesvaines, Ērgļu, Gulbenes, Jaunkalsnavas, Lubānas, Madonas, Pļaviņu Romas katoļu draudžu – izdevums

2024
APRĪLIS

„LŪK, ŠĪ IR TĀ NAKTS,
KAS KRISTUM TICĪGOS VISĀ PASAULĒ,
ATBRĪVOTUS NO NETIKUMIEM UN GRĒKA VARAS,
IETĒRPJ ŽĒLASTĪBĀ, PIEVIENO SVĒTAJIEM.”

(Citāts no Lieldienu slavas himnas)

ĻAUT SEVI AIZVEST DIEVA NOSLĒPUMAINĪBAS ATKLĀTAJĀ JŪRĀ

Otro Lieldienu laika svētdienu pavadījām kopā ar apustuli Tomu. Un šis stāsts augšāmcēlušā Jēzus klātbūtnē aicina aizdomāties par ticību. Ticība ir šo dažu rindu priekšplānā: "Ja es neredzēšu, ja es nepieskaršos, es neticēšu". "Svētīgi tie, kas tic neredzēdami."

No pirmā acu uzmetiena varētu rasties kārdinājums interpretēt to samērā banāli un virspusēji. Tomam teica, ka Jēzus ir dzīvs, lai gan viņš zināja, ka Viņš ir miris. Toms lūdza pierādījumus, viņš tos saņēma, viņš pieņēma notikumu, ko sākumā noraidīja. Taču patiesībā Toma attieksmē notika daudz dziļākas pārmaiņas. Toms negribēja ticēt šim brīnumam, ka miris cilvēks ir augšāmcēlies. Tas bija kaut kas brīnumains, pārāk brīnumains, lai būtu patiesība. Viņš atteicās pieņemt šo neizskaidrojamo parādību, kas viņa acīs pretojās viņa veselajam saprātam. Viņš saskārās ar neizskaidrojamu, iracionālu parādību, un viņš – ar kājām uz zemes – vēlējās kaut ko normālāku, taustāmāku, mazāk neparastu.

Bet, kad viņš ierauga un pieskaras Jēzum, kas notiek? Kas mainās Toma sirdī? Ne tikai tas, ka viņš ir apmierināts, jo ir redzējis, pagrieziens ir daudz dziļāks. Toms sauc: "Mans Kungs un mans Dievs!". Un tas ir pats svinīgākais, fundamentālākais, pats pirmatnējākais pasludinājums Evaņģēlijā par Jēzus dievišķību. Jēzus jau bija teicis: "Tēvs un Es esam viens". "Viss, kas pieder Tēvam, pieder Man". "Kas Mani redz, tas redz Tēvu". Jēzus nekad nebija pārstājis ieaudzināt mācekļu prātos, ka Viņš ir ne tikai Dieva Dēls plašā nozīmē – Dieva sūtnis, bet arī Dievam līdzvērtīgs Dēls, pats Dievs uz zemes. Tomēr mācekļi vēl nekad nebija pasludinājuši šo ticību. Toms ne tikai pieņem, ka mirušais ir dzīvs, ne tikai nododas Kristus dzīvās klātbūtnes liecībai, bet uztver, ka šis mirušais un augšāmcēlies Kristus ir pats Dievs. Citiem vārdiem sakot, no neparasta notikuma atzīšanas Toms nonāk līdz noslēpuma dziļai atklāšanai. Tas nav tikai brīnumains notikums, tas ir pats Dieva noslēpums Viņa mīlestībā uz cilvēci, kas liek Viņam nākt starp cilvēkiem, kļūt par cilvēku ar cilvēkiem, kļūt par mūsu brāli, par vienu no mums, par Dievu un cilvēku, nest šo bezgalīgo Dieva mīlestību uz pašu cilvēces sirdi. Ar cilvēka sirdi izdzīvot šo Dieva mīlestību un tādējādi mūs glābt.

Tādēļ Toms pārgāja no perspektīvas, kas joprojām bija pilnīgi cilvēciska par normālām un neparastām lietām, uz perspektīvu, kas bija daudz vairāk fundamentāla, kas ir tieši ticība, kas ir saskatīt ārpus faktiem, ārpus notikumiem, ārpus vairāk vai mazāk izskaidrojamām vai neizskaidrojamām realitātēm, saskatīt noslēpumu. Noslēpums nav kaut kas tāds, kas vēl nav izskaidrots vai piedzīvots, kam nav pierādījumu, kam vēl nav atslēgas, tas ir kaut kas tāds, kas ir ārpus pat visakūtākā, vismodrākā, visapgaismotākā cilvēka intelekta izpratnes. Noslēpums ir tas, ko cilvēks "nekad nav dzirdējis, ko viņa acs nekad nav redzējusi, kas nekad nav ienācis cilvēka sirdī, ko Dievs ir rezervējis saviem draugiem, tiem, kurus Viņš mīl". Noslēpums nozīmē ieiet jaunā pasaulē, kas ir Dieva pasaule, Dieva visdziļākā dzīve, Dieva visdziļākais noslēpums, kas ir arī visa noslēpums un mūsu pašu dzīves noslēpums. Tas ir atklājums, ka realitāte ir plašāka par to, ko mēs no tās uztveram, par to, ko mēs piedzīvojam, par to, ko saprotam, par to, ko izskaidrojam. Tas ir atklājums, ka mūsu gars atrodas bezgalīgā gaismas, patiesības, saprotamības okeāna vidū, bet okeāna, kuram neesam radīti, vai precīzāk – saprotamības okeāna vidū, kurā varam iekļūt tikai ar žēlastību, tikai ar to tiekšanos, kā Dievs uz mums iedarbojas un kas mūs paaugstina pāri mūsu robežām. Dievs mūs ieved gaismā, kas nav mūsu pašu, kas ir Viņa gaisma; Viņš vēlas dalīties ar mums ar kaut ko, kas pārsniedz mūsu robežas, un tādējādi zināmā mērā nojaukt šīs cilvēciskās pieredzes robežas, kurās jūtamies ērti, kurās baudām sevi un kuras mums patīk piedzīvot mūsu pašu līmenī. Dievs mūs aicina tālāk.

Tāpēc mums, tāpat kā Tomam, ir jāpieņem, ka Dievs mūs apmeklē, ka Dievs mūs sastop, ka Dievs mūs ieved savā klātbūtnē, savā dzīvē un radikālajā transcendencē, kas nozīmē mūsu saskarsmi ar Dievu. Ieiet noslēpumā nozīmē pieņemt, ka mēs zaudējam savas atsauces, zaudējam robežas, uz kurām parasti balstām savu dzīvi. Tas nozīmē piekrist doties piedzīvojumā, kas mūs aizvedīs uz vietu, kuru nezinām, kuru mēs nevaram zināt, uz vietu, kur nekas no tā, ko mēs atklāsim, nav redzēts mūsu acīm, dzirdēts mūsu ausīm un nav sasniedzis mūsu sirdis. Ticības pieredze ir pieredze "atlaist" visas savas atsauces un visu savu īpašumu, lai ļautu sevi aizvest atklātā jūrā, Dieva noslēpumainības atklātajā jūrā.

Priesteris
Māris Ozoliņš

MADONAS KATOĻU BAZNĪCAI – 90

Madonas katoļu baznīcas celtniecība tika uzsākta 1926. gadā un pabeigta 1934. gada 19. martā. Tā paša gada 10. jūnijā to konsekrēja bīskaps Jāzeps Rancāns, veltot to Kristus Karaļa godam.

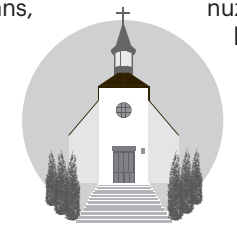

Vajadzība pēc katoļu baznīcas Madonas apkaimē radās, kad 20. gadsimta divdesmitajos gados, līdz ar pilsētas dibināšanu un apkārtējo pagastu saimniecisko attīstību, uz šejieni sāka plūst strādnieki no Latgales – katoļticīgie. Līdz tam dominējošās konfesijas bija pareizticīgie un luterāņi.

Tuvākā baznīca tobrīd atradās Barkavā, lielā attāluma dēļ ne katrreiz uz to varēja nokļūt, tādēļ noturēt dievkalpojumus Madonas ģimnāzijas telpās ieradās Barkavas prāvests Miķelis Dukaļskis. Viņš arī jaunās baznīcas būvei ziedoja lielus līdzekļus – 7830 latus. 3000 latus ziedoja Pinskas bīskaps Lozinskis, ziedojumi tika saņemti pat no Amerikas, Itālijas un citu valstu katoļiem, kā arī Barkavas draudzes locekļiem. Jaunuzceltā baznīca tobrīd bija vienīgā katoļu baznīca Vidzemē. Sākotnēji draudze nebija liela – vien 250 draudzes locekļu, savukārt 1995. gadā – 2100 draudzes locekļu.

Uzcelšanas brīdī baznīca bija 22 m gara, 8,5 m plata un 5 m augsta. Tai bija 10 m augsts tornis ar 33 kg smagu zvanu. Ēkā atradās pagaidu dzīvojamās telpas priesterim.

Gunta Strode,
Madonas novadpētniecības un mākslas muzeja speciāliste

P. S. Madonas katoļu baznīcas konsekrācijas 90. gadadienu draudze plāno svinēt 30. jūnijā, kad Madonas katoļu baznīcā vizitēs arhibīskaps Zbigņevs Stankevičs.

"JA KAS PIEŅEM TĀDU BĒRNU MANĀ VĀRDĀ, MANI PIEŅEM" (MT 18,5)

7. aprīlī, Dieva Žēlsirdības svētdienā, Svētās Mises laikā Cesvaines katoļu baznīcā notika ikgadējā garīgās adopcijas svētsolījumu salikšana. To varēja veikt, piedaloties arī attālināti caur video Svētās Mises tiešraidi.

Garīgā adopcija ir lūgšana ieņemtā, bet vēl nedzimušā bērna, kura dzīvība mātes klēpī ir apdraudēta, nodomā. Lūgšana ilgst deviņus mēnešus no svētsolījumu salikšanas dienas.

Kā informē **Tēvs Jānis Vīlaks OSPPE** (attēlā) Dieva Žēlsirdības svētkos Cesvainē un Lubānā garīgos svētsolījumus klātienē salika 35 cilvēki, neklātienē – vēl pieci. Pavisam kopā 40 cilvēki mūsu draudzēs apņēmās lūgties par garīgi adoptēto bērniņu.

– Garīgā adopcija man ir kā brīnišķīgs ceļojums deviņu mēnešu garumā, kad lūdzos par vēl nedzimušo bērniņu un viņa vecākiem, – liecībā dalās Cesvaines draudzes pārstāve **Daina.**

– Katru dienu lūdzoties, domās esmu kopā ar šiem cilvēkiem. Man nav zināms, kas ir bērniņa vecāki, kāds ir viņu vārds. Atceros, kad biju savu bērnu gaidībās, man patika sekot līdzi informācijai par bērniņa attīstību no ieņemšanas brīža līdz nākšanai pasaulē. Līdzīgi ir ar garīgi adoptēto bērniņu – lūdzoties ik dienas, iztēlojos, cik liels viņš ir, kad sāk pukstēt sirsniņa, kad notiek pirmās bērna kustības, kuras māmiņa sajūt. Pienākot pēdējai lūgšanas dienai par adoptēto bērniņu, ir neaprakstāma gandarījuma izjūta. Atceros, ka sirds no prieka gavilēja, kad pirmajā reizē (šoreiz trešo gadu uzņēmos garīgo adopciju) atklājās, ka radu lokā ir piedzimis bērniņš! Katrā ziņā pateicos Dievam, ka šādi varu veikt žēlsirdības darbu, glābjot kāda bērniņa dzīvību un sniedzot stiprinājumu viņa vecākiem, teic Daina.

– Tēvs Jānis mūs draudzē uzrunāja par nedzimušā bērna garīgo adopciju, un tas man pašai bija kas jauns. Pieņēmu nopietnu lēmumu un katru vakaru deviņus mēnešus pēc kārtas lūdzos kādu no Rožukroņa noslēpumiem un litāniju Vissvētākās Jaunavas Marijas godam vēl nedzimušā bērna un viņa vecāku nodomā. Es tiešām no sirds ticu, ka ar šīm lūgšanām esmu palīdzējusi piedzimt kādam bērnam un viņa vecākiem pieņemt pareizo lēmumu. Šis bērns bija tas, kas deviņus mēnešus mani turēja pie lūgšanas, neskatoties uz dienu, laiku vai nogurumu. Solījums tika izdarīts no sirds un ar patiesu cieņu un mīlestību. Manā garīgajā adopcijā ir bijuši divi bērni, kas noteikti ir atvēruši manu sirdi plašāk. Paldies Tēvam Jānim par pamudinājumu, – gandarījumu par iesaistīšanos lūgšanā pauž Cesvaines draudzes pārstāve **Gita.**

Inese Zīle

JAUNIEŠU VADĪTĀJU UN PRIESTERU TIKŠANĀS

Mirklis no tikšanās ar jauniešu darba vadītājiem, priesteriem, bīskapu Andri Kravali un arhibīskapu Zbigņevu Stankeviču.

Priesteri un jauniešu vadītāji, – kā gan varam viens otru atbalstīt un kāpēc šis atbalsts vispār ir vajadzīgs? Ar mērķi rast atbildi uz šo un citiem jautājumiem Rīgā aizvadījām patiešām mīlestības pilnu tikšanos ar jauniešu darba vadītājiem, priesteriem, bīskapu Andri un arhibīskapu Zbigņevu.

Svinējām Svēto Misi, pirmkārt, lūdzot par jauniešiem Latvijas baznīcā un tiem, kuri ir tālu no ticības, par priesteriem, kuri iegulda lielu darbu jaunatnē, un par priesteriem, kuri neiesaistās šajā kalpojumā.

Pēc tam dienu pavadījām jēgpilnās sarunās par to, kas priecē mūsu sirdis, par ko esam pateicīgi un arī atklātās diskusijās dalījāmies par to, kas ir jāuzlabo Baznīcas dzīvē un ar kādām grūtībām saskaramies.

Šī diena bija kā pamudinājums biežāk rīkot tikšanās starp garīgo kārtu un kalpotājiem, jo mēs neesam katrs par sevi, bet esam kopā, esam stipra komanda, kas Tēva vadībā var darīt lielas lietas un nest gaismu Latvijā!

Pateicībā par kopā būšanu –
Ramona Zariņa

SUVENĪRI AR MADONAS DRAUDZES LOGO

Esam ļoti priecīgi paziņot, ka no šī gada aprīļa Madonas Kristus Karaļa draudzes grāmatu galdā ir pieejamas pildspalvas un zīmuļi ar draudzes nosaukumu un logo. Tā ir laba iespēja sarūpēt pārsteiguma dāvaniņu sev un saviem mīļajiem. Tā tiek sniegts atbalsts arī draudzei. Esam ļoti pateicīgi SIA "Topprezent" par patīkamo sadarbību un vislielākais paldies par mūsu pasūtījumam pievienotajām dāvaniņām, kuras ļoti noder šobrīd notiekošajā pieaugušo Alfa kursā.

Anete Adijāne

"TU MUMS ESI ĻOTI VAJADZĪGA!"

Katra kristieša dzīves mērķis ir māceklība. Tā sevī ietver Lieldienu jeb miršanas un augšāmcelšanās pieredzi. Bieži šādu ceļu cilvēki uztver kā nepareizu un to aizstāj ar sava "es" labākas versijas veidošanu.

Lidijas Lasmanes-Doroņinas (attēlā) "jā" Dievam tika teikts pusaudzes gados, un tas vienmēr palicis "jā" jebkuros apstākļos.

Es pati viņu sastapu, tikko atgriezušos pēc ieslodzījumam sekojošā izsūtījuma, ar kājām kā baļķiem, bet mirdzošām acīm. Tas bija vilcienā uz Maskavu un cilvēku pulciņā, kuri brauca pavadīt no PSRS izraidītos Rožkalnus un Ginterus. Šīs kopīgās dienas mūs satuvināja uz mūžu. Lidija uz visiem laikiem kļuva par cilvēku, no kura visvairāk mācos.

Šajos Latvijas neatkarības gados viņa no disidentes ir kļuvusi par personu, kuru katrā dzimšanas dienā sveic valsts prezidents, bet nekādi apstākļi nav izmainījuši viņas dzīves virzienu – māceklību. Trijos ieslodzījumos pārciestais kopā ar mīlestību uz patiesību toreizējos absurdajos apstākļos izveidojis raksturu kā briljantu. Bet ir ciešanas, kas sirdī sāp vēl vairāk. Ieslodzījumā pretī ir cilvēki, kas viņu atklāti sauc par ienaidnieku, bet nodevība no tuvu cilvēku puses, ko tā arī nespēj izlīdzināt, ir kā ērkšķis viņas sirdī. Un ir kādi, kuri, pat brīvībai pienākot, to nespēj izlīdzināt.

Trešais ieslodzījums Lidiju īpaši izveido par ekumeniski noskaņotu cilvēku, jo ap viņu ir disidentes kristietes no dažādām konfesijām. Arī tā kļūst par vienu no lielākajām sāpēm, atgriežoties mājās. Šeit daudziem tuviem cilvēkiem uz vienotību brāļu starpā vēl ejams ļoti garš ceļš.

Lidija ik rītu sveic savu Glābēju, ar Viņu kopā tik daudz izciests, bet arī Viņa svēto Māti. Ciešanu pieredze ticības ceļā visvairāk uzrāda cilvēcisko uzskatu bezjēdzību. Par vecā režīma pretinieci Lidiju automātiski padarīja patiesības mīlestība un Dievam teiktais "jā". Brīvībā un brīvā valstī viss ir daudz sarežģītāk. Bet joprojām šajā lielajā dažādībā sekošanu Jēzum dara drošu mīlestība un ciešanas. Kā to rāda Lidijas dzīve – tāda kristietība ir pievilcīga un vajadzīga.

Viņas mājā katru dienu ir kāds, kurš to meklē. Neraugoties uz gandrīz neredzošajām acīm, tur vienmēr ir tīri un kārtīgi. Viņa to joprojām paveic. Šobrīd rit Lidijas 99. gads. Joprojām viņa iet pa priekšu, joprojām cenšos viņai sekot, kaut tas vāji izdodas. Viņa man sūdzas par to, ka viņu cildina un fotogrāfē. Joprojām runā par savām vainām. Pat prasa man padomu. Dusmojas, ka Arnis Šablovskis viņai sagādā par daudz publicitātes. Bet es vienmēr no viņas ko iemācos, kaut viņa neko nepamāca. Viņa vienkārši mirst un augšāmceļas ar Kristu. Un tad, kad viņa atkal sūdzas par cildināšanu un jautā, kāpēc tik ilgi jābūt šeit uz zemes, es saku: "Tu esi zvaigzne. Tu rādi mums ceļu. Tu mums esi ļoti vajadzīga!"

Juta Strazdiņa

GULBENES SLAVĒTĀJI VIESOJAS "RADIO MARIJA"

22. martā draudzīgā komandā no Gulbenes devāmies uz Rīgu, lai piedalītos "Radio Marija" raidījumā "Dziedātprieks".

Ceļš izrādījās ļoti interesants, jo varējām gan patērzēt par dažādām tēmām, gan atcerēties draudzes vēsturi, gan kopīgi lūgties Rožukroni. Kad ieradāmies studijā, tika ierakstīts raidījums "Randiņš ar Bībeli", ko vada Māris Veliks. Bija aizraujoši vērot, kā tas notiek reālajā dzīvē.

Gulbenes draudzes pārstāvji "Radio Marija" telpās.

Ciemošanās izvērtās kā jaunas planētas atklāšana – tik daudz dažādu iekārtu, vadu, mikrofonu, pogu, slēdžu. Iesākumā mums tika izrādītas telpas un pastāstīts par kristīgo mediju "Radio Marija". Samēģinājām dziesmas un tad devāmies uz ierakstu studiju. Bijām bruņojušies ar 2 ģitārām, vijoli, ukuleli un perkusiju. Nebijām pilnā sastāvā, bet vēlējāmies ar degošu sirdi Dieva godam dot to, kas mums ir.

Līga pastāstīja par draudzes vēsturi, slavēšanas grupiņas izveidošanos, to, ka vienu brīdi mūsu draudzē nebija ne kora, ne slavēšanu – muzikālā dzīve bija apstājusies. Tobrīd, lai iesaistītu bērnus, draudzē sarosījāmies. Mums bija svarīgs darbiņš – integrēt ansamblī vairākus mūzikas instrumentus, jo Sanija tobrīd spēlēja ukuleli, Vanesa – vijoli. Kopīgi meklējam dziesmas, notis, konsultējāmies ar mūzikas skolas skolotājām. Muzikāli un garīgi augām.

Arī Svētās Mises, veltītas svētās Filomenas godam, ir ansambli motivējošs instruments, jo uz tām parasti sagatavojam vismaz divas dziesmas. Turklāt sadarbojamies ar draudzē nesen atdzimušo kori. Sandra pastāstīja, ka gada laikā draudzes koris ir pilnībā atjaunojies, un tas noticis māsas Paulas vadībā. Klostermāsa Paula lituŗģijā spēlē ērģeles, kas visiem ir liels prieks, jo ērģeles daudzus gadus Gulbenes baznīcā klusēja. Jānis pastāstīja par savu kalpojumu un atzina, ka ir gandarīts par iespēju dziedāt ar visiem kopā. Sanija un Vanesa skaisti spēlēja ģitāru un vijoli, Līga – ģitāru, es – ukuleli. Raidījuma gaitā lielu pateicību par muzikālo ieguldījumu mūsu cilvēkos izteicām priesterim Pāvilam Kamolam, jo, pateicoties viņam, draudzes mājaslapā ir bagātīgs Baznīcas dziesmu krājums ar vārdiem un akordiem. Pateicoties priesterim Pāvilam, mūsu draudzē ienāca arī vairākas ukuleles un šī mūzikas instrumenta apguves skola.

Raidījumā piedalījās arī mazā Bernadete, kura dziedāja un iekrāsoja mūsu muzicēšanu ar perkusijām.

Ierakstā izpildījām dziesmas, kas ir vairāk spēlētas un saistās ar Gulbenes draudzi. Noslēgumā izpildījām māsas Ksenijas dziesmu "Tikai Tevī...", kuras noslīpēšanā piedalījās priesteris Pāvils. Sirsnīgs paldies visiem, kas klausījās! Paldies manam vīram, kurš "Radio Marija" tiešraidi klausījās no Polijas. Bez ģimenes atbalsta kalpot būtu grūti. To atzina ikviens.

Sirsnīgs paldies "Radio Marija" un īpaši Ritai Šteinbergai, kura veido šo fantastisko raidījumu! Lai skaista dzīve Jēzū Kristū – slavēšanā un pielūgsmē!

Inese Stoklosa

CEĻOJUMS UZ PORTUGĀLI TRIDUUM LAIKĀ

Ceļojums uz Portugāli Lieldienu nedēļā, kad Baznīcas liturģiskajā gadā tiek svinētas Trīs svētās dienas jeb Triduum, izvērtās kā divās paralēlās norišu telpās. Tā viena uztvēra redzamos skatus Portugāles pilsētās: Faro, Taviirā, Lisabonā, Fatimā, Belemā, Sintrā, Lagušā, un krāšņu piedzīvojumu tur netrūka. Vēlāk dienasgrāmatā rakstīju, ka Portugālē ir daudz: labas kafijas; gar okeāna piekrasti – aktīvu skrējēju; braucienu ar metro, vilcieniem, autobusu, dzelteno tramvaju; daudz gardu kūku; kāpšanas augšup un lejup; gaumīgu flīžu uz sienām un ietvēm; vietējo laipnības; greznu baznīcu, celtu jau 16. gadsimtā; mākoņu, dažāda stipruma lietus; daudz kontrastu – palmas, puķes, ziedoši krūmi, bet gaisā – dzestrs vēsums; daudz urbānā – nams pie nama, tilti un tūristu pūļi, grafiti zīmējumi, veikali, krodziņi; laivas un jahtas; daudz klinšu; pakāpienu; svešu seju; muzeju un daudz prieka litāniju. Viss redzētais bija kā neskaitāmu krāsu runātspējas brīnums.

Otra telpa, ko sastapu ceļojumā, bija līdzīga asinsvadu dzīslām zem ādas epidermas slāņa – paslēpta un tverama vairāk ar iekšējo redzi. Nedēļas sākumā vietējā baznīcā pārsteidza ikonisks skats – katrā altārī (un tādi bija desmit) krēslā sēdēja priesteris ar violetu stolu un uzklausīja grēciniekus. Lielajā Ceturtdienā pabijām svētā

Antona baznīcā – vietā, kur svētais dzimis, bet vēlāk viņa godam uzcelta svētnīca un izveidota īpaša kapela ar relikvijām. Kāju mazgāšanas rits Svētajā Misē izpalika, toties bezlimita lietus ikvienam Lisabonā tovakar kājas nomazgāja.

Lielā Piektdiena iesākās ar kritienu. Krītot no augstuma, sadauzīju ceļus un vēlāk Fatimā uz ceļiem dievkalpojumā nostāties bija pagrūti. Pārsteidza Krusta pagodināšanas mirklis, kas pārvērtās par stundu garu notikumu, jo pilnīgi visi klātesošie vēlējās pieskarties Krustam.

Sestdienas vakarā pabijām Dievmātes žēlsirdības baznīcā, kur viss jau bija uzposts Lieldienu Vigīlijai. Šķiet, *sacrum* tur izdvesa gan barokāli greznie baznīcas rotājumi, gan baltās ziedu kompozīcijas ar lilijām, krizantēmām un lidojošajām bultām – gladiolām. Ministranti vēl ieklausījās priestera norādēs, bet Kristus kaps drīz kļuva tukšs.

Svētdien jo dzidri skanēja Lieldienu zvani, prieks, gaviles un gandarījums, ka ikvienā Svētās Mises darbībā varējām būt klātesoši – atšķirt “Mieram tuvu” un sekot Svēto Rakstu lasījumiem, lūgšanām, pat priestera sprediķim!

Portugālē piedzīvotais bija kā savdabīgs gaismas un tumsas atvērums, lai jo dziļāk apcerētu Jēzus Kristus noieto ceļu, Viņa nāvi un Viņa augšāmcelšanos.

Inese Elsiņa

SANTJAGO CEĻŠ IR UZSĀKTS

Santjago ceļš ir viens no populārākajiem svētceļnieku maršrutiem pasaulē. Šī ceļa galamērķis ir Sv. Jēkaba katedrāle, kas atrodas Spānijas pilsētā Santiago de Compostela. Mēdz teikt, ka šī ceļa noiešana ir katra cilvēka individuālās izziņas, piedošanas vai veltījuma ceļš. Pirmie maršruti ved cauri Francijai, Spānijai un Portugālei. Bet nu arī Latvijā izveidots maršruts apmēram 560 km garumā.

Jēkaba ceļš ir tiem, kuri nevar neiet – tātad šis ceļš ir arī man! Un, ja vēl pievienojas lieliski ceļabiedri – Mārīte un Jēkabs, tad ir jāiet.

Posmu Valka–Turna sākām 1. aprīlī Valkas–Lugažu evaņģēlikski luteriskajā baznīcā ar Svētceļnieku pases saņemšanu. Mārīte un Jēkabs uzkāpa baznīcas stāvajā tornī, lai aplūkotu Valkas–Valgas pilsētu aprises. Pēc tam devāmies skatīt Valgas vēsturisko centru un kungu baznīcu (tā tautā sauc evaņģēliski luterisko baznīcu Valgā). Ceļš uz Turnu veda caur Lugažiem, kas ir 4 km attālumā no Valkas. Apskatījām Lugažu muižas teritoriju, kas svētceļojuma maršrutā nav iekļauta.

Katrs gājām ar savu nodomu, bet kopīga bija lūgšana par mieru Ukrainā un visā pasaulē. Lasījām fragmentu no Mateja evaņģēlija, pēc tam to pārdomājot un pārrunājot.

No pilsētas ielām ceļš veda uz lauku un meža ceļiem. Vērojām dabu, pirmos taurenus un skudras, klausījāmies cīruļu treļļos un mežu šalkās.

Nevar nepieminēt mūsu ceturto ceļabiedru – Albertu, kurš aizveda uz Valku un uzticīgi sagaidīja Turnā – mūsu 1. posma galapunktā. Bez viņa atbalsta šo svētceļojuma posmu nepaveiktu.

Anita Cibule

ŅEM ROKĀS GRĀMATU "LIECINIEKS"!

Kalna skolā jau vairākus gadus notiek deju meditācija dominikāņu ordeņa klostermāsas Diānas Cērmanes vadībā. Māsa Diāna ir ne tikai pedagogs, bet arī psihologs un grāmatas teksta autore. Grāmatu "Liecinieks" – Ceļā uz Iestiprināšanas sakramentu Kalna skolai māsa Diāna uzdāvināja personīgi.

Iesākumā domāju, ka tas būs mācību materiāls ar tēmas skaidrojumu, tomēr biju ļoti pārsteigta un ieinteresēta, grāmatu vien pašķirstot.

Mani iepriecināja pāvesta Franciska un dažu svēto pārdomas un padomi, piemēram, "Es gribu pastāstīt, kā es lasu savu veco Bībeli. Paņemu to rokās, atveru un mazliet izlasu, tad es to nolieku un ļauju Dievam mani uzlūkot. Nevis es skatos uz Dievu, bet Viņš uzlūko mani. Es ļauju Viņam mani uzlūkot. Un jūtu, bez sentimenta, dziļi sevī jūtu, ko Dievs man saka. Un reizēm Viņš nerunā. Es nejūtu neko. Tikai tukšumu, tukšumu, tukšumu... Bet es pacietīgi gaidu. Lasu un lūdzos, " pāvests Fracisks.

"Es esmu aicināts būt par to vai darīt to, kam nav aicināts neviens cits. Man ir tāda vieta Dieva plānā uz zemes, kādas nav nevienam citam. Dievs mani pazīst un sauc vārdā," svētais Džons Henrijs Ņūmens.

Grāmatas autore mudina lasītāju pārdomāt Svēto Rakstu vietas un atbildēt uz jautājumiem. Piemēram: Kā es uzrunāju Dievu lūdzoties? Ko es daru svētdienās? Kas man dāvā spēku un prieku nedēļas darbiem un pienākumiem?

Man ļoti patīk uzdevumi, kas aicina uzrakstīt asociācijas par Jēzu vai pabeigt teikumus, vai noklausīties audio ierakstu. Lasot pārdomas, pildot uzdevumus es patiesi aizrāvos. Tekstu ar bagātīgiem otas triepieniem un smalkām zīmuļa līnijām izcili papildina mākslinieces Aleksandras Rundes zīmējumi un humorīgie komiksi.

Kāds zēns gribēja satikt Dievu... Vai gribi uzzināt kas notika tālāk? Ņem rokās grāmatu "Liecinieks", lai satiktos ar Dievu!

Sanita Solovjeva

"CARITAS LATVIJA" VĒRTĪGĀS LEKCIJAS

Cerams, ka pie Madonas baznīcas paziņojumu dēļa esat ievērojuši "Caritas Latvija" lekciju plānu tuvākajiem mēnešiem. Jebkurš no mums tajās ir aicināts piedalīties. Man bija iespēja noklausīties semināru 16. martā par zaudējuma sāpju pārvarēšanu. Sāpēm, ko rada dziļa dvēseliska zaudējuma sekas – tuva cilvēka zaudējums, mājvietas zaudējums dažādu apstākļu ietekmē u.tml. faktori, kurus nevaram ietekmēt. Seminārā piedalījās Krīzes grūtniecības centra vadītāja Judīte Briede Juhneviča un priesteris Ivars Juhnevičs. Seminārā tika runāts par tēmu, par kuru parasti sabiedrībā izvairās runāt, jo tā ir neērta, bet cilvēkiem ļoti aktuāla. Par to liecināja lekcijai pieteikušos dalībnieku skaits.

Dažas no seminārā gūtajām atziņām:

✦ Sāpes ir jāizsāp. No tām nevar aizbēgt, tās nevar noslīcināt alkoholā, azartspēlēs vai jebkādā citā atkarībā.

✦ Ja vēlamies palīdzēt cilvēkam, kuru ir piemeklējušas šādas sāpes, ir jābūt pacietīgam un jādara zināmu, ka esam blakus un gatavi jebkurā brīdī palīdzēt, kā arī reāli palīdzēt ar tiem darbiem, ar kuriem cilvēks dotajā brīdī nevar tikt galā. Piemēram, aizvest bērnus uz skolu vai bērnudārzu, sagatavot ēdienu utml.

✦ Nevajag uzmākties ar tukšām standartfrāzēm: "Tev jābūt stiprai, tev jādzīvo bērnu dēļ", "Vīrieši neraud" utt.

Priesteris Ivars Juhņevičs minēja, ka ir ievērojis, ka sāpēs var atšķirt ticīgus cilvēkus no neticīgiem. Ticīgie ir vairāk sagatavoti tuvu cilvēku aiziešanai.

Arī turpmākajos semināros paredzēts apskatīt vairākas noderīgas tēmas:

27. aprīlī – par nepilngadīgo un neaizsargāto personu tiesībām; kā identificēt vardarbību pret bērniem; 18. maijā – par brīvprātīgo darba niansēm darbā ar senioriem aprūpes iestādēs; brīvprātīgo darbu bērnu un jauniešu centros.

Janīna Bleidele

SVĒTĀ FILOMENA AICINA PIE SEVIS

Marta pirmajā sestdienā Gulbenes draudzē svinējām Svēto Misi, pagodinot Jēzu caur svēto Filomenu.

Priesteris Gaitis ciemos bija uzaicinājis Ogres dekanāta dekānu priesteri Andreju Kazakeviču. Viesis uzsvēra, ka svētās Filomenas godinātāju vidū pieminams svētais Arsas prāvests Jānis Marija Vianejs, kurš dedzīgi iestājās par svētās Filomenas godināšanu Francijā. Viņš šo svēto sauca par Karojošās Baznīcas Jauno Gaismu, dārgo mazo svēto, sacerēja viņai veltītu litāniju, kronīti, novennu un runāja ar viņu kā ar klātesošu.

Gulbenes katoļu baznīcā Svēto Komūniju izsniedz priesteris Andrejs Kazakevičs.

Tika pieminēta arī Polīna Žariko, kura ar svētās Filomenas starpniecību 1835. gadā saņēma no Dieva dziedināšanas žēlastību, kad lūdzās pie svētās relikvijām Itālijas pilsētā Munjāno del Kardināle.

Izvērtējot vēl divus citus brīnumus, pāvests Gregors XVI kanonizēja jaunavu mocekli Filomenu par svēto. Pēc Polīnas Žariko un Dzīvā Rožukroņa dalībnieku lūguma šai pašā 1837. gadā svētā Filomena tika nominēta par Dzīvā Rožukroņa patronesi. Godinātāju vidū jāpiemin arī svētais Pio no Pjetrelčinas, kas teica, ka Filomena ir trešās tūkstošgades Jaunā Gaisma.

Spredikī priesteris Andrejs komentēja Lūkas evaņģēliju (Lk15,1-3;11-32), sakot: – Katram, arī man, ir jāsāk ar sevi, tad arī apkārtējie kļūs labāki. Tas iespējams, vienīgi lūdzot Dieva palīdzību, savu nespēku noliekot pie Jēzus krusta.

Priesteris aicināja būt pateicīgiem Dievam par visu, ko Viņš ir devis. Lai kur mēs katrs būtu – ikvienam cilvēkam, kuram tas nepieciešams, ir jāsniedz palīdzība. Nav tiesību nosodīt otru cilvēku, lai kas viņš arī būtu.

Noslēgumā saņēmām svētību ar svētās Filomenas relikvijām. Sekoja agape, kurā piedalījās arī ciemiņi no citām pilsētām un draudzēm.

Veneranda Šuļja

MADONAS BAZNĪCĀ DZIEDĀS VĪRU KORIS

5. maijā pēc rīta Svētās Mises Madonas katoļu baznīcā esam aicināti uz Aizkraukles kultūras nama vīru kora "Staburags" koncertu.

Kopš pagājušā gada oktobra kora diriģents ir madonietis Jānis Trūps, un koncerts būs veltīts Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanas svētkiem, ko svinam 4. maijā. Diriģents stāsta, ka koncertā izskanēs latviešu komponistu klasika, piemēram, Emīla Dārziņa un Kārļa Skalbes dziesma "Mūžam zili", Jāņa Kalniņa "Dziesma brīvai Latvijai" un citas.

Aizkraukles kultūras nama vīru koris "Staburags".

– Pēc aizvadītajiem Vispārējiem latviešu dziesmu svētkiem korī ir nepilni 20 dziedātāji, – vēsta diriģents. – Ir zināms atbirums, bet tā tas ir daudzos kolektīvos. Salīdzinot ar jaukto kori, vīru korim ir cits skanējums un cits skaņveides process. Vīru kora dziedājumā dzirdams spēks un maigums reizē. Ar vīru kori kā diriģentam man šī ir pirmā pieredze.

Braukšana uz Madonu kolektīvam saistās ar to, ka vīru kori "Staburags" savos studiju gados (1967. gadā) savulaik dibināja un diriģēja Artis Kumsārs. Koris ir uzsācis gatavošanos arī X Mazpilsētu un Lauku koru konkursam, kas 15. jūnijā notiks Mazsalacā. Neikenkalna Dabas koncertzālē šai dienā pēc konkursa izskanēs Latvijas jaukto, sievu un vīru koru lielkoncerts.

– Šosezon vīru korim "Staburags" ir jauns diriģents – Jānis Trūps ar akadēmisko izglītību, un tas dod cerību, ka skanēs labi, – uzsver ilggadējais kora dalībnieks Aivars Bite. – Kā tēlnieks veido skulptūru, tā diriģents mēģinājumos ar koristu balsīm veido dziesmas skanējumu.

Esmu pārliecināts, ka dziedošajiem cilvēkiem ir ilgāks mūžs, bet tiem, kas dzied vīru korī "Staburags", tas ir vēl ilgāks! Tiekoties mēģinājumos, gūstam spēku un enerģiju, bet vislielākajā enerģētikas lokā esam Dziesmu svētkos. Katri Dziesmu svētki ir saikne ar pagātni un rada ceļu uz nākotni, mūsu tautai dodot milzu dzinējspēku.

Mums katram sirdī ir savs Staburags. Pieminot šo vārdu, domās redzam arī īsto Staburagu, uz kuru ļaudis kādreiz devās kā uz brīnumu. Nesīsim arī šajos laikos Staburaga diženumu pasaulē!

Inese Elsiņa

TURPINĀS ALFA KURSS PIEAUGUŠAJIEM

Madonas katoļu draudzē turpinās Alfa kurss pieaugušajiem. Tuvojas tā centrālais pasākums – nedēļas nogale, kas notiks Kalna skolā 4. un 5. maijā. Un tad jau drīz, pēc pāris nedēļām, klāt Vasarsvētki, kad arī pārējā draudze varēs sagaidīt Svēto Garu. Pēc Kristus nāves apceres, grēku nožēlas un gavilēm par Viņa uzvaru pār nāvi pienācis laiks mudināt mūsu sirdis patiesi atgriezties pie Dieva Svētā Gara spēka, lai saņemtu dziedināšanu un drosmi sludināt Labo Vēsti visai pasaulei. Lai top!

Aivars Zariņš

"IET UZ ALFU BIJA LABĀKĀ IZVĒLE"

Ar priekpilnu kopā būšanu aprīļa pirmajā nedēļā noslēdzās Jauniešu Alfa Madonā, sertifikātus saņemot 14 jauniešiem.

Tā sauktais dalīšanās aplis, kad ikviens aicināts pateikt, ko viņam nozīmēja šie kopā pavadītie mēneši, sildīja sirdi visvairāk. Jaunieši atzina, ka Alfa ir vieta, kur justies brīviem, patiesiem un mīlētiem.

Ieklausījāmies vairāk nekā 14 lekcijās, piedzīvojām Svētā Gara nedēļas nogali un pavadījām laiku vērtīgās sarunās.

Dagnija atklāj, ka sākumā bija bail saņemties iet uz Alfu: "Es nebiju pārliecināta, uz ko es eju un ko es vispār tur daru, bet, laikam ejot, sadraudzējos ar pārējiem jauniešiem. Nedēļas nogalē bija kaut kāds klikšķis, un kopš tā vakara manī nav baiļu, es jūtos jauki un ar nepacietību gaidu katru Alfas vakaru. Arī ēdiens tur ir brīnišķīgs, to nevar nepateikt. Iet uz Alfu bija viena no manām pēdējā laika labākajām izvēlēm!"

Dāvids: "Alfā ir ļoti labi, forši cilvēki un labi pavadīts laiks!"

"Alfas vakari vienmēr ir piepildīti ar aizraujošiem notikumiem un draudzīgu atmosfēru, tie dod iespēju iepazīt un izprast savas attiecības ar Jēzu," uzsver **Rēzija**.

Paldies visiem, kuri iesaistījās ar savu kalpojumu, lai Jauniešu Alfa varētu notikt!

Kursi ir noslēgušies, taču jauniešiem jau izveidots garš *"to do lists"* ar lietām, ko viņi vēlas vasarā piedzīvot, lai augtu ticībā. Pavisam drīz sāksim arī vasaras sezonas jauniešu vakarus, uz kuriem ikviens aicināts pievienoties!

Ramona Zariņa

P.S. Lielpilsētās dzīve jauniešiem notiek, tikmēr starp mazpilsētām Madonas draudze ir Top augšgalā – varam lepoties ar vairāk nekā 40 burvīgiem jauniešiem! Slava Dievam!

LATVIJĀ DARBU UZSĀK JAUNS MEDIJS

Sociālajos tīklos sācis darboties medijs „Baznīca TV".

Jaunais medijs būs platforma, kurā skatāmi īsi video sižeti par tēmām, kas saistītas ar Baznīcas ikdienas dzīvi. Video sižetos vairāk varēs uzzināt par Baznīcas sociālo mācību, sakramentiem, aktuālo liturģisko laiku, aktuāliem notikumiem Latvijas draudzēs, kopienās, organizācijās. Tāpat būs sarunas ar kapelāniem, kas kalpo cietumos, slimnīcās, būs dažādas liecības, video, kuros priesteri sniedz īsu ieskatu gaidāmās svētdienas Svēto Rakstu lasījumos, kā arī video par citām tēmām.

Projekta mērķis ir „aizklauvēties" līdz auditorijai, kas ir gados jauna, tāpēc jaunajam medijam izveidoti konti ne tikai sociālajā tīklā „Facebook" un „Youtube", bet arī „Instagram" un „TikTok". Saturs tiks veidots galvenokārt video formātā, plānojot vienu jaunu sižetu ik pēc divām vai trim dienām. Sižeti būs līdz divām minūtēm gari, lai sasniegtu auditoriju, kas ikdienā ir diezgan noslogota, kā arī tos, kuriem nav laika vai varbūt vēlēšanās lasīt ziņas.

Redakcija

GARĪGĀS KULTŪRAS NOTIKUMS "BAZNĪCU NAKTS"

Garīgās kultūras notikums "Baznīcu nakts" šogad norisināsies sestdienā, 1. jūnijā. Tajā pašā dienā notiks "Atvērto baznīcu diena", kad ikviena draudze aicināta turēt savu dievnamu atvērtu viesiem no pulksten 10 rītā.

Draudžu baznīcu dalības reģistrācija vienotajā tiešsaistes pieteikuma anketā *(https://ej.uz/dalibaBN2024)* ir obligāta, tā jāveic līdz 1. maijam.

Pasākuma tēma šogad būs veltīta bērniem, jo norises laiks sakrīt ar Starptautisko bērnu tiesību aizsardzības dienu, ko atzīmē 1. jūnijā. Par piemērotiem tāpēc šoreiz izvēlēti vārdi: *"Laidiet bērniņus un neliedziet tiem pie Manis nākt, jo tādiem pieder Debesu valstība."* (Mt 19,14)

Lai palīdzētu draudzēm sagatavoties Baznīcu nakts un Atvērto baznīcu dienas notikumam, 12. aprīlī notika *Zoom* seminārs "Praktiski rīki un idejas, kā stāstīt par notikumu un veidot publicitāti apmeklētāju piesaistei".

Šāds semināra formāts notika pirmo reizi. Ideju tam organizatori guva, atbildot uz draudžu jautājumiem un secinot, ka par aktuālu un izaicinošu var uzskatīt tieši darbu pie informācijas izplatīšanas pirms pasākuma.

Redakcija

NEDĒĻA, KAS PĀRMAINĪJA PASAULI. UZDEVUMS IKVIENAM

Lasot Bībeli, varam iepazīt daudzus mirkļus, kas notikuši pirms vairākiem tūkstošiem gadu. Un ir kāda nedēļa, kura bagāta ar īpašiem notikumiem. Tā ir nedēļa, kad Jēzus, jādams uz ēzeļa, ierodas Jeruzalemē.

Uzdevums: lasi un savieno attiecīgā notikuma vai darbības aprakstu Jēzus dzīvē ar pareizo vietu Bībelē. Lai izdodas!

Palmīra Gailīte

Notikums un Jēzus darbība	Vieta Bībelē
Jēzus, jādams uz ēzeļa, ierodas Jeruzalemē	Mk 11, 15-17
Jēzus izdzen no tempļa pārdevējus un naudas mainītājus	Mk 14, 17-26
Jēzus templī runā un māca par to, kas notiks	Mk 15, 42-47
Jēzus aicina lūgt Dievu un būt modriem	Mk 15, 16- 39
Jēzus vakariņo kopā ar mācekļiem	Lk 19, 47-48
Jēzus tiek notiesāts, sists krustā un mirst	Lk 24, 1-12
Jēzus kapā. Mācekļi ir noskumuši	Mk 11,1-11
Jēzus ir Augšāmcēlies	Mk 11,20-26

Svētdienas Evaņģēlijs

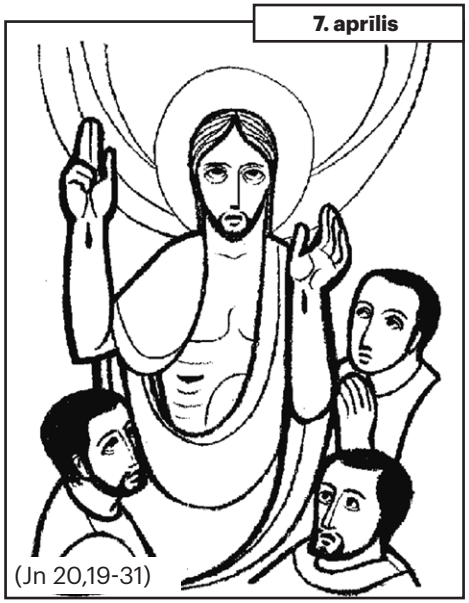

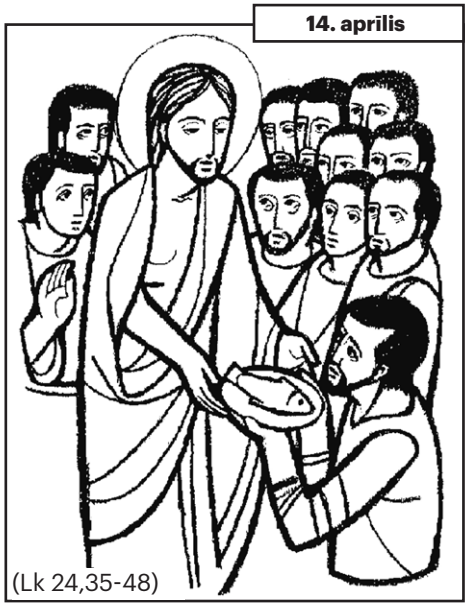

Ineses Sliņķes zīm.

JĒZU, PALĪDZI MAN UZZINĀT, KAS TU ESI

Ak, dārgais Jēzu, palīdzi man uzzināt, Kas Tu esi.
Piedod, ka es ar Tevi nerunāju agrāk.
Palīdzi man rast mieru šajā dzīvē un pierādi
Patiesību par Mūžīgo Dzīvi.
Nomierini manu sirdi. Atvieglo manas rūpes. Dāvā man mieru.
Tagad atver manu sirdi, lai Tu varētu piepildīt manu dvēseli
ar Tavu Mīlestību.
Āmen.

Madonas Kristus Karaļa draudze

Prāvests priesteris Māris Ozoliņš (t. 29191335)
Konts: LV19UNLA0095132107450
Mājaslapa: www.madonasdraudze.lv

Alūksnes Svētā Bonifācija draudze

Prāvests priesteris Ingars Stepkāns
(t. 29479873)
Konts: LV51UNLA0050000623546

Gulbenes Vissvētākā Sakramenta draudze

Prāvests priesteris Gaitis Dubults (t. 29496415)
Konts: LV49PARX0012759900001
Mājaslapa: www.gulbenes.rkd.lv

Jaunkalsnavas draudze

Prāvests priesteris Elvis Rudovičs
(t. 29559299)

Lubānas Svētās Ģimenes draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vilaks OSPPE
(t. 26471142)

Cesvaines Vissvētākās Jaunavas Marijas Bezvainīgās Sirds draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vilaks OSPPE (t. 26471142)
Konts: LV44HABA0551033034903
Mājaslapa: www.cesvainesbaznica.lv

Ērgļu Svētā Krusta draudze

Prāvests priesteris Arnis Maziļevskis
(t. 29397048)

Pļaviņu Kunga Debeskāpšanas draudze

Prāvests priesteris Elvis Rudovičs
(t. 29559299)
Konts: LV83HABA0551036163033
Mājaslapa: www.plavinudraudze.lv

Pateicība visiem, kas ziedojat! Izmantojiet arī turpmāk iespēju ziedot baznīcu uzturēšanai un komunālo rēķinu segšanai. Ziedojumus sūtīt uz dekanāta draudžu kontiem!

„KĀPT KALNĀ”

Izdevuma redakcija: draudžu priesteri;
Inese Elsiņa, Mārīte Kampāne, Dāvis Ozoliņš,
Diāna Lozko, Palmīra Gailīte, Ginta Ābeltiņa.
Vāka zīmējuma autore – Inguna Jankovska.

Lappušu nosaukumos – citāti no 45. psalma.
Makets: Aina Pidika. Iespiests: SIA „Erante”.
Vēlamais ziedojums par izdevumu, sākot no 0,50 EUR.

Ikdienā noderīgi mediji: telos.lv. „Radio Marija”;
katolis.lv; „Katoļu Baznīcas Vēstnesis”.